

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/115/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314203909
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8314203909.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: K. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX/XX, W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: G. - V. U. „V.“, K.. J., V., H.: XX XXX XXX, zastúpeného advokátkou JUDr. Jaroslavou Oravcovou, so sídlom Vranov nad Topľou, Dobrianskeho 1651, o zaplatenie 1.998,56 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 18.3.2015 pod č. k. 17C/137/2014-61, jednohlasne takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej tak, že vedľajšiemu účastníkovi trovy konania n e p r i z n á v a .

N e p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné vyššie označeným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca na žalovanom domáhal zaplatenia sumy 1.998,56 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 15.5.2012 do zaplatenia. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 248,76 eur na účet jeho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovanej, ako v konaní úspešnej strane, náhradu trov konania nepriznal, pretože si náhradu trov konania neuplatnila a žiadne jej nevznikli. Vedľajší účastník vystupoval na strane žalovanej, ktorej ako úspešnému účastníkovi právo na náhradu trov konania vzniklo, a preto mu priznal náhradu trov konania vo výške 248,76 eur. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia vypočítaných podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za jeden úkon právnej služby vo výške 91,29 eur. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby: prevzatie a príprava, podanie vo veci samej, + režijný paušál za rok 2014, 1x 8,04 eur, režijný paušál za rok 2015 1 x á 8,39eur, 20% DPH - 40,75 eur.

Proti výroku rozsudku o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka podal žalobca odvolanie. Odvolaním žiadal v tejto časti zmeniť rozsudok tak, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania priznané neboli. Poukazuje na to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje žiadne zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Otázkou účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sa prvostupňový súd nezaoberal. Otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Ten má svoj predmet činnosti vykonávať sám. Trovy právneho zastúpenia by v tomto prípade mali predstavovať náhradu odmeny za právnu pomoc pri predložení podania, ktoré svojím

obsahom je šablónovitým opakovaním podaní predkladaných v nespočetnom množstve prípadov. Vedľajší účastník na strane odporcu sa deklaruje ako subjekt na ochranu spotrebiteľa a práve vďaka tomu mu právna úprava priznáva osobitné postavenie spomedzi subjektov rovnakej právnej formy. Ak zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie (§ 25 zákona č. 250/2007 Z.z.) aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. V opačnom prípade by bolo minimálne nelogické, aby osobitné postavenie sa priznávalo subjektu, ktorý nie je schopný a spôsobilý realizovať svoju činnosť. Predloženie podania vedľajším účastníkom je zhodné, ako ho predkladá v iných veciach. Teda ich môže, vzhľadom na svoje osobitné postavenie a odborné zameranie, predkladať sám. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6 M Cdo 5/2013, ktoré sa týka priamo účelnosti náhrady trov konania, z ktorého časť aj doslovne cituje. Tvrdí, že rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo vyjadrení zo dňa 1.6.2015 uviedol, že v plnom rozsahu súhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu a navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 17C/137/2014 zo dňa 18.2.2015, ktorým súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 248,76 eur, potvrdil ako vecne správny. Poukazuje na to, že Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zamerania. Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má, ale aj schopnosťou toto právo uplatniť. Teda ide nielen o hmotnoprávny aspekt, ale aj aspekt procesnoprávny a náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Ako vedľajší účastník žiadali zamietnuť žalobu, pretože nárok žalobcu o zaplatenie 1.998,50 eur s prísl. je nezákonný a nedôvodný. Súd žalobu v plnom rozsahu zamietol, teda žalovaný bol úspešný v celom rozsahu obrany vznesenej vedľajším účastníkom. Je toho názoru, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka správne vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a rozhodol správne, nakoľko tento mal v danej právnej veci, v ktorej bol vedľajším účastníkom, plný úspech.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Pokiaľ súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, jeho rozhodnutie v tejto súvislosti je vecne nesprávne.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V prejednávanej príhode vedľajší účastník vstúpil do konania na podporu žalovanej podaním zo dňa 9.4.2014 (č.l. 21), a to podľa § 93 ods. 2 O.s.p.. Dňa 16.7.2014 (č.l. 34) doručil vedľajší účastník súdu vyjadrenie k žalobnému návrhu, v ktorom vzniesol námietky k podanej žalobe, poukázal na to, že v zmluve zo dňa 13.11.2009 žalobca uvádza výšku RPMN za poskytnutý úver vo výške 63,06 %. Uvedená výška RPMN je zavádzajúca a nepresná nakoľko reálna výška RPMN za úver predstavuje výšku 72,06 %. Poukázal na to, že samotná výška ročnej úrokovej sadzby predmetných úverov viac ako 5-násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu za spotrebné úvery poskytované bankami v čase uzatvorenia zmluvy, čo je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Taktiež namietal neprimerané vysoké úroky, ktoré považoval za dojednané v rozpore s dobrými mravmi.

S účinnosťou od 1. mája 2014 bolo do zákona č. 205/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa zavedené ustanovenie § 5b, podľa ktorého, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Predmetným ustanovením § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bola teda súdu zakotvená povinnosť v konaniach, v ktorých je uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy voči

spotrebiteľovi, ex offa - z úradnej povinnosti prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovolával. Preto v spotrebiteľských veciach aj bez toho, aby sa spotrebiteľ dovolal nemožnosti uplatnenia či oslabenia práva predávajúceho, má súd povinnosť tieto skutočnosti skúmať, v prípade ich zistenia musí na ne prihliadnuť a žalobcovi nárok nepriznať.

V prejednávanej veci vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 9.4.2014 a námietky k podanej žalobe, najmä vo vzťahu k RPMN a neprimerane vysokým úrokom, vzniesol dňa 16.7.2014, teda už po nadobudnutí účinnosti ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. (účinnosť od 1.5.2014), v zmysle ktorého súdy ex offa posudzujú prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi.

S prihliadnutím na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami, na náhradu ktorých je potrebné zaviazat žalobcu, pretože nie je splnená jedna zo základných podmienok na ich priznanie, a to účelnosť vynaložených trov. Námietky ani vo vzťahu k RPMN a neprimerane vysokým úrokom, vznesené vedľajším účastníkom, odvolací súd nepovažuje za účelné, nakoľko už v čase ich vznesenia musel súd prvého stupňa na tieto skutočnosti prihliadať ex offa, a teda pre úspech spotrebiteľa bola táto námietka bezpredmetná.

Preto je potrebné konštatovať, že samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania dňa 9.4.2014 a ním vznesené námietky vo vzťahu k RPMN a neprimerane vysokým úrokom (vo vyjadrení zo dňa 16.7.2014), nemajú žiadnu súvislosť so zamietnutím žaloby a teda nemajú ani žiaden vplyv na rozhodnutie o veci. Preto trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v tomto konaní nemožno vyhodnotiť ako trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal (§ 220 O.s.p.).

Úspech v odvolacom konaní mal žalobca. Tomuto vzniklo vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov odvolacieho konania. Žalobca takýto návrh nepodal. Preto odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 221 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.